

הנדון: תלונה על עבירות אתיות של עו"ד גלעד קורנאלדי

מפורטת בזאת, להלן, תלונה על עבירות אתיות חמורות של עו"ד גלעד קורנאלדי אשר גרמו וגורמים לי לנזקים קשים, הכול כמפורט בתלונה זאת:

1. הרקע העובדתי של תלונה זאת, בתמצית, נוגע לטענות מופרכות ומומצאות שיש לגב' מיכל טל כנגדי כאילו אני, לכאורה, העתקתי מספרה, ועשיתי בו שימוש לצורך כתיבת הרומן, "בידך אפקיד רוחי" שיצא לאור ב- 1998.
2. בכל ההליכים כנגדי מיוצגת הגב' טל ע"י עו"ד קורנאלדי.
3. ביום 22 בפברואר 2007, הגישה כנגדי הגב' מיכל טל בקשות לצווי מניעה ועיקול זמניים בבית המשפט המחוזי בירושלים. בקשות אלו נוסחו והוגשו באמצעות עוה"ד קורנאלדי.
4. אף כי התנהגותו של עו"ד קורנאלדי – מתחילתה עד סופה – אינה מוסיפה כבוד למקצוע עריכת הדין¹, מכתב זה מצטמצם לשתי תלונות, על עבירות אתיות מובהקות שביצע עו"ד קורנאלדי.
5. **התלונה הראשונה** עוסקת במכתב התראה ששלח אלי עוה"ד קורנאלדי. מכתב זה הוא למעשה מכתב איומים חמור ובצידו סחיטה כספית. **התלונה השנייה**, עוסקת בהעלאת טענות עובדתיות שקריות בפני ביהמ"ש במעמד צד אחד, בהחתמה על תצהיר שקרי, והכול מתוך מטרה להטעות את ביהמ"ש לשם השגת הסעד המבוקש.

התלונה הראשונה – מכתב ההתראה מיום 14.2.2007:

6. טרם הגשת התובענה בבית-משפט, שלח אלי עוה"ד קורנאלדי מכתב התראה [להלן: "מכתב האיומים"]. **מכתב זה נוקט לשון איומים מפורשת** על-מנת שאסכים לדרישתו הכספית. איומים אלו גרמו לי לחרדה, עוגמת נפש, ומצוקה רגשית ופיזית.

"א" מכתב עוה"ד קורנאלדי מיום 14.2.2007 מצורף כנספח א' לתלונה זאת.

7. על מנת להבין את חומרת מכתב האיומים ששלח אלי עוה"ד קורנאלדי, אציין כי עובר לקבלתו – וגם היום – אני מצויה בשיא הקריירה שלי כסופרת מוערכת. כתבתי ספרים רבים אשר זכו להצלחה רבה, פרסום והכרה בין-לאומית. לאחר שנים של עבודה קשה אני זוכה הן לביקורות טובות והן להצלחה מסחרית במכירות ספרי.
8. מכתב האיומים התקבל אצלי בתדהמה שהפכה חיש מהר לחרדה לנוכח איומי הבוטים של עו"ד קורנאלדי.

¹ כך, לדוגמה, מפרט עוה"ד קורנאלדי בכתבי הטענות כי הוא מומחה בדיני קניין רוחני, דבר שלחלוטין אינו מקובל שכן, בין היתר, הוא מהווה פרסומת אסורה, ובוודאי אינו רלוונטי לכתב הטענות. רק מובן כי תקנות סדר הדין האזרחי הקובעות את הפרטים שצריכים להופיע בכתב טענות לא מזכירות את המומחיות הנטענת של עורך הדין.

9. לאחר תיאור של העתקות, לכאורה, שביצעתי מספר שמעולם לא ידעתי על קיומו, ולאחר שהציב דרישה שאשלם למרשתו "סכום ראוי ביותר", הקדיש עו"ד קורנאלדי את הפרק האחרון של המכתב "לאיומים".

10. הן מבחינת התוכן, המבנה, הסאב-טקסט, האיום במכתב עו"ד קורנאלדי הוא בוטה, חמור וקשה.

10.1. החל מהמשפט הראשון: "לרשותך עומדים 5 ימי חסד .. לצורך ביצוע הפעולות". לשון איום "קלאסית". תקופת זמן קצרה לביצוע הדרישה שגם היא ניתנת לנסחט ולמאום כחסד בלבד.

10.2. עוה"ד קורנאלדי אינו מסתפק בפירוט הפעולות המשפטיות שבדעתו לנקוט אם אסרב לדרישתו – שזאת הלשון היחידה שמתירים כללי לשכת עורכי הדין לנקוט²; אלא מאיים כי הוא ו/או מרשתו יפנו לכלי התקשורת בארץ ובעולם ויקימו אתר אינטרנט מיוחד בכדי לפגוע בשמי הטוב ובמוניטין שלי כסופרת מפורסמת ומוערכת.

11. עוה"ד קורנאלדי כותב את דברי האיום והסחיטה ללא היסוס וסייג³:

"גורלך בידך" [הוא הזהיר אותי] "שמך הטוב כמו גם עתיד יצירתך מוטל עתה על כף המאזניים".

11.1. היש אדם – לא כל שכן יוצר, אמן – היכול לעמוד בפני אמירה שכזאת? היש סופר היכול שלא להישבר כאשר עו"ד מאיים עליו כי "עתיד יצירתו עומד על הכף". מה זה?! כיצד ניתן לאיים כך? הרי מילות איום אלו אסורות בשימוש על-ידי כל אדם, יהיה אשר יהיה. אבל עורך-דין!! האם זאת התנהגות ההולמת את מקצוע עריכת הדין? האם הפחדה אלימה שכזאת היא דרך לגיטימית להשגת יעדים משפטיים?

11.2. וכאילו ההפחדה עצמה אינה מספקת, טרח עו"ד קורנאלדי ופירט באוזני כיצד יש בדעתו לפרסם עלי את הטענות הקשות, כיצד ייהרס שמי הטוב, כיצד בכוונתו להחריב עד עפר את המוניטין שלי כסופרת. כך בסעיף 10ג' למכתבו, כותב עו"ד קורנאלדי כי הפרסום יהיה באמצעות "אתר מיוחד שיועלה לאינטרנט"; וגם "הודעה מפורטת ומסודרת לגופי התקשורת בישראל ובפרט בחו"ל"

11.3. גם היום כשאני שבה ומעלה את הדברים על הכתב אני נחרדת מעוצמתם. הרי עו"ד קורנאלדי מכוון למקומות הרגישים והכואבים ביותר. לא רק פרסום בארץ אלא בפרט בחו"ל – שם עיקר מכירות ספרי. ולא סתם פרסום באינטרנט אלא "אתר מיוחד".

² ראה ספרו של ג' קלינג "אחיקה בעריכת דין" הוצאת לשכת עורכי הדין, 2001, בעמ' 92 [להלן "קלינג"].
³ ראה סעיף 11 במכתב.

- 11.4. הרי מדובר בטקטיקה השפלה והנבזית ביותר. לאתר את הנקודות הרגישות והחלשות ביותר אצלי, הקורבן, ולאיים בפגיעה בהן.
וכפי שידוע לכל סופר מתחיל, הפרטים יוצרים אמינות, כך עו"ד קוריןאלדי דואג לפרט בפני לא רק את התוצאה אלא גם כיצד בדעתו לבצע את זממו.
12. עו"ד קוריןאלדי לא הסתפק באיומים בלבד אלא פעל ופועל בכלי התקשורת ובאינטרנט להפצת טענותיו. עו"ד קוריןאלדי פונה לכתבים ואנשי תקשורת ומעביר להם את כתבי הטענות וחומרי רקע אחרים, וזאת עוד בטרם הוא מעביר אותם לבא-כוחי.
עו"ד קוריןאלדי מפעיל עלי לחץ באמצעות כלי התקשורת על-מנת שאכנע לתביעה המופרכת שהגיש.
- 12.1. ככל הנראה העובדה כי שכרו של עו"ד קוריןאלדי נגזר באחוזים מהפיצוי שמרשתו לא תקבל, מביאה אותו לנקוט באופן אישי כנגדי בפעולות שעל-פניו אינן משפטיות.

מכתבו של עו"ד קוריןאלדי הוא בניגוד גמור לכללי האתיקה ולפסיקה שפרשה אותם:

13. כללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986 [להלן: "כללי האתיקה"] אוסרים במפורש את האיומים האלימים של עו"ד קוריןאלדי. סעיף 24 קובע כי "עורך דין לא ינקוט באיומים בפנותו לצד שכנגד", וכל שהוא רשאי זה לפרט את [ה]"אמצעים אשר מרשו ינקוט למימוש זכויות".
14. אמצעים אלו בוודאי אינם כוללים איום עלי כי עוה"ד קוריןאלדי ו/או מרשתו יפנו לכל אמצעי התקשורת בישראל ובחו"ל ויקימו אתר אינטרנט מיוחד באופן ששמי ופרנסתי ייפגעו באופן בלתי הפיך.
15. בית המשפט העליון כבר דן ופרש את משמעות התיבה "אמצעים" בסעיף זה בכללי האתיקה. בפרשת פלוני⁴, כותב כב' הש' ח' כהן:
"כדי שההתראה תהא כשירה, צריכים הצעדים בהם עורך-הדין מאיים, להיות גם 'אמצעי' וגם 'חוקי'. אמצעי כיצד, שהצעדים עשויים להביא במישרין לידי מימוש הזכות אשר עורך-הדין טוען לה בשם לקוחו; למעט צעדים - ולו גם חוקיים - אשר עשויים להטריד, להכאיב ולהרתיע, ואשר האיום בהם עלול להביא לידי כניעה מרוב פחד, אך אשר אין בהם משום נקיטת אותם האמצעים הישירים והטבעיים שנוצרו למימוש הזכות הנדונה על-פי דין".
16. והנה האמצעים בהם עושה עו"ד קוריןאלדי - איום בפניה לאמצעי התקשורת - לא רק שנועדו ליצור חרדה הרתעה וכניעה מרוב פחד, אלא שהם במובהק אינם אמצעים "ישירים וטבעיים שנוצרו למימוש הזכות הנדונה על-פי דין".
17. הודעות מיוחדות לתקשורת בארץ ובחו"ל ואתר מיוחד באינטרנט אינם אמצעים ישירים וטבעיים למימוש הזכות, לכאורה, של מרשתו של עוה"ד קוריןאלדי. מימוש זכויות (המוכחות) של עוה"ד קוריןאלדי נעשה בבית משפט. היכל המשפט הוא הזירה בה רשאי עו"ד קוריןאלדי לפעול למימוש זכויותיו.

18. מעשהו הנפשע של עו"ד קוריןאלדי מהווה "אב-טיפוס" של מקרים בהם עורכי הדין – בעיקר בתביעות חסרות בסיס – מאיימים בפניה לכלי התקשורת בתקווה כי האיום בפגיעה במוניטין של הנתבע תביא אותו לשלם גם במקומות בהם אין לו כל חובה כזאת על-פי הדין.

19. אך בעוד עורכי דין אחרים עושים זאת ברמיזה, בקול רפה, עו"ד קוריןאלדי אינו מהסס להפוך את האיום בפניה לכלי התקשורת לאמצעי המרכזי בתביעת הדמים של מרשתו. עו"ד קוריןאלדי אינו רק מאיים אלא גם מתאר בפרטי פרטים את הדרך בה ישיג את תוצאת האיום.

20. על לשכת עורכי הדין למנוע ולבער מקרבה טקטיקות נלוזות מסוג זה.

התלונה השניה – העלאת טענות עובדתיות שקריות בפני ביהמ"ש, במעמד צד אחד, מתוך מטרה לקבל סעד משפטי :

21. פתיחת ההליך המשפטי כנגדי, החל בהגשת בקשה, במעמד צד אחד, לצווי עיקול ומניעה זמניים. הטעם המרכזי לבקשות אלו, במעמד צד אחד בלבד, היה טענתו של עו"ד קוריןאלדי, **שלא ניתן ליצור איתי קשר**⁵.

"ב" הבקשה למתן צו עיקול זמני במעמד צד אחד מצורף כנספח ב'.

21.1 עו"ד קוריןאלדי טען שלא ניתן להשיג אותי, שילב סיפור דמיוני על "כתובת אחרת בפסגת זאב" ויצר מצג עובדתי בפני ביהמ"ש כי אין כל דרך לאתר אותי.

21.2 באמצעות טענה זו, הציג אותי עו"ד קוריןאלדי כמי שמתחמקת מאימת הדין, ולכן אין מנוס מלדון בבקשות במעמד צד אחד בלבד. בית המשפט אכן דן בבקשות שלא בנוכחותי והוציא שני צווים: צו מניעה זמני וצו עיקול זמני.

22. הטענות העובדתיות שנטענו בפני ביהמ"ש היו שקריות ולכל הפחות היו חצאי אמיתות – הגרועות משקר.

22.1 ביום 14 פברואר 2007 קבלתי מעו"ד קוריןאלדי את מכתב האיומים הנזכר לעיל⁶. עו"ד קוריןאלדי טען בבית המשפט שבמכתבו הוא דרש ממני לקבל הסבר "לדמיון המהותי בין שתי היצירות". מדובר בטענה כוזבת על פניה שכן במכתב האיומים נדרשו פיצוי כספי ומכתב התנצלות.

22.2 **ביום 20 פברואר 2007, בשעה 22:40 בערך, התקשר לטלפון הנייד שלי אדם שהזדהה כעו"ד גלעד קוריןאלדי ודיבר עם בעלי.** עו"ד קוריןאלדי שאל אם התקבל מכתב ההתראה שלו ונאמר לו כי מכתב תשובה של עורכי דיני נשלח אליו.

"ג" תצהיר בעלי, בעניין השיחה, מצורף כנספח ג' לתלונה.

22.3 **למחרת (21 פברואר 2007) שלח עורך-דיני [עו"ד מיבי מוזר] בפקס מכתב תשובה לעו"ד קוריןאלדי.**

"ד" מכתב התשובה של עורך-דיני מצורף כנספח ד' לתלונה.

⁵ ראה סעיפים 36 – 40 בבקשה לצו עיקול זמני המצורף כנספח ב' לתלונה זאת.

⁶ ראה נספח א' לתלונה זאת.

23. בבקשותיו לצווים זמניים שהגיש ביום 22.2.2007 [למחרת מכתב התשובה], לא הזכיר עו"ד קוריןאלדי בפני בית המשפט את שיחת הטלפון שערך עם בעלי.

23.1. עו"ד קוריןאלדי עשה שימוש במונח "טלפון קווי", כדי להעלים מבית המשפט את העובדה שהוא כן יודע את מס' הטלפון הנייד שלי.⁷

23.2. עו"ד קוריןאלדי לא ניסה לאתר אותי בדרכים המקובלות: הוא לא פנה למו"ל שלי ("כתר") בבקשה לקבל את כתובתי או מס' טלפון שלי. יש לציין שפניה אלי באמצעות המו"ל היא דרך מקובלת ליצור איתי קשר, ושהמו"ל נענה בעבר בחיוב לפניות רבות מעין זו.

23.3. כתובת האי-מייל שלי וכתובת למכתבים (תא דואר) מודפסים בכל המהדורות של הספר הנידון ("בידך אפקיד רוחי") ומפורסמים באתר האינטרנט שלי, שכתובתו ידועה לעו"ד קוריןאלדי.

24. עו"ד קוריןאלדי ידע היטב כיצד ליצור עימי קשר, וגם הצליח לעשות זאת יותר מפעם אחת וביותר מדרך אחת. טענתו בפני ביהמ"ש כי לא ניתן לאתר אותי וליצור איתי קשר היא שקרית. המצג השקרי של עו"ד קוריןאלדי נעשה במכוון מתוך מטרה ברורה לקבל שני צווים כנגדי במעמד צד אחד. המצג העובדתי השקרי היווה את הבסיס המרכזי – ולמעשה היחיד – לקבלת צווים אלו.

25. נאמן לשיטותיו לנהל את המאבק המשפטי נגדי באמצעות כלי התקשורת, על הצווים שניתנו שמעתי לראשונה, כאשר עיתונאית [שלא הכרתי לפני תאריך זה] התקשרה אלי (לטלפון הקווי שאת מספרו לא הצליח עו"ד קוריןאלדי משום מה להשיג) ב- 7:00 בבוקר, לבקש את תגובתי.

26. במשך השבועות הבאים הופיעו מספר כתבות בכלי התקשורת שבהן נפרשו טענותיה של הגב' טל בפירוט רב, אליהן לא יכולתי להגיב כראוי, עד לדיון במעמד שני הצדדים שאז בוטלו הצווים.

27. אילו עו"ד קוריןאלדי לא היה טוען את הטענות השקריות בעניין הקושי כביכול ליצור איתי קשר, בית המשפט היה נותן לי הזדמנות להשיב להאשמותיו ולא היה מוציא את הצווים. צווי המניעה והעיקול בוטלו, כאמור, במעמד שני הצדדים, בהסכמתו של עו"ד קוריןאלדי! – אחרי שהשיג את מטרותיו הזדוניות, הוא לא התנגד לביטול הצווים. אולם, בינתיים, המוניטין שלי ושמי הטוב נפגעו בצורה בלתי הפיכה.

המצג העובדתי השקרי של עו"ד קוריןאלדי בפני ביהמ"ש הוא בניגוד גמור לכללי האתיקה:

28. כלל 34(א) בכללי האתיקה אוסרים במפורש על עורך-דין לטעון " בין בעל פה ובין בכתב, טענה עובדתית או משפטית בידעו שאינה נכונה". ויודגש, אין עו"ד קוריןאלדי יכול להתגונן בטענה כי מרשתו היא שמסרה לו את המידע השקרי. עו"ד קוריןאלדי ידע באופן ישיר [טוב יותר מרשתו] כי ניתן לאתר אותי וליצור עימי קשר שכן הוא התקשר לטלפון הסלולארי שלי.

29. זאת ועוד: על עו"ד קוריןאלדי חלה חובת גילוי מוגברת לביהמ"ש דווקא בגלל שהגיש בקשה במעמד צד אחד. ביהמ"ש המחוזי בירושלים קבע באחת הפרשות כ"8:

" חובת הגילוי המוגברת החלה על המבקש סעד זמני במעמד צד אחד, מפקיעה ממנו את שיקול הדעת לקבוע בעצמו, מתוך שיקולי כדאיות צרים, מהן העובדות הרלוונטיות לבקשה. בכל מקרה של ספק, עליו להשאיר שאלה זו להכרעת בית המשפט... תום הלב הנדרש מן המבקש אינו תום לב סובייקטיבי, שהפרתו נמדדת רק במעשה זדוני, אלא תום לב אובייקטיבי, שהפרתו עשויה להתבטא גם בעצימת עיניים ובמחדל רשלני בבדיקת העובדות כראוי (רע"א 00/8113 שפר נ' תרבות לעם (1995) בע"מ, פ"ד נה(4) 442, 433 מול ב"8).

30. אך גם אם יטען עו"ד קוריןאלדי כי המידע השקרי, נמסר לו ע"י מרשתו [דבר שכאמור אינו יכול להיות נכון] אזי לאור חשיבות המידע המבסס את מתן הצווים כנגדי, היה על עו"ד קוריןאלדי לערוך בדיקה מקיפה ומעמיקה אם ניתן לאתר אותי. שכן, רמת הבדיקה של המידע שעל עורך-דין לבצע "נגזרת מחשיבות המידע"⁹.

31. יתרה מזאת וחמור מכך, עוה"ד קוריןאלדי החתים את מרשתו על תצהיר שקרי, לפיו לא ניתן לאתר אותי. כללי האתיקה רואים כיום את מעורבותו של עורך הדין בהכנת התצהיר כמטילה עליו אחריות, מעבר לאחריות הטכנית של אישורו¹⁰.

32. עו"ד קוריןאלדי שם בפי מרשתו, בתצהיר שהגישה לביהמ"ש, עובדות שידוע לו כי הן אינן נכונות – ולמצער מגלות חלק קטן מהאמת ויוצרות מצג שקרי – דבר שיש בו חומרה רבה עוד יותר מעבירת משמעת. אומר על כך ביהמ"ש העליון באחת הפרשות¹¹:

"[עוה"ד] שם בפי לקוחו עובדות כוזבות וחצאי אמת, ולפחות לגבי חלק הדברים נקבע מימצא, כי החטיא המערער את לקוחו בהביאו אותו להצהיר על דברים מסולפים. בכך בוודאי יש משום מעשה שאינו הולם את מקצוע עריכת הדין, אם לא למעלה מזה".

העובדות בתלונה זאת הן ברורות, פשוטות ועולות מהמסמכים המצורפים. פעולותיו של עו"ד קוריןאלדי הן עבירות אתיות. במעשיו הפר עו"ד קוריןאלדי את סעיפים 24 ו-34(א) לכללי האתיקה.

ועדת האתיקה מתבקשת להגיש קובלנה משמעתית כנגד עו"ד גלעד קוריןאלדי ולזמנו לדין משמעתי על-פי תלונה זאת.

בכבוד רב,

**נעמי רגן
ת"ד 23004
ירושלים 91230**

עו"ד אלי הלם סייע בידי, בניסוח החלק המשפטי בתלונה זאת.

8 בש"א 2263/05 הריבוע הכחול נ' רמי לוי בע"מ, טרם פורסם, פס"ד מיום 26.7.2005.

9 ראה ק ל י נ ג עמ' 366, והאסמכתאות המוזכרות שם.

10 ראה ק ל י נ ג עמ' 371, והאסמכתאות המוזכרות שם.

11 ראה על"ע 4/82 עו"ד פלוני נ' הוועד המחוזי בת"א-יפו, פ"ד ל"ז 1 70, 74.